

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 12 березня 1987 року

№ 32 (3851).

Ціна 2 коп.

СІМЕЙНИЙ ПІДРЯД

Є простір для ініціативи

У попередніх номерах «Молодий комуніст» уже розповідав про досвід впровадження сімейного підряду в господарствах Кіровоградського району. Тоді ж ми назвали адреси кількох колгоспів, які мають житло, готові прийняти на постійну роботу молодих трудівників і укласти з ними договір на сімейний підряд.

Про зміни, що відбулися в господарствах з часу першого опублікування анкети-талона «Молодого комуніста», ми попросили розповісти керівників колгоспів імені Чапаєва та «Дружба».

**Розповідає
Л. Я. ЛЯХ,
голова правління
колгоспу
імені Чапаєва:**

— За два місяці, відколи в газеті ведеться широке обговорення нової форми колективного підряду, в нашому господарстві було

підписано кілька десятків договорів. Здебільшого люди беруть на відгодівлю по 2—3 бички, 5—6 поросят чи ягнят. Дехто погоджується вирощувати істотелів до одержання від них приплоду.

Та найкращою агітацією за сімейний підряд став приклад комсомольця Івана Гавриша. Разом з матір'ю Раїсою Семенівною він уклав договір на вирощування 318 поросят. Тваринникам надано кількісний приміщення, виділено повноцінне поголів'я свиньок і молодиків. Подбали ми й про засоби механізації: у приміщенні встановлено гнототранспортер, діє система водопостачання. Всі корми перед згодовуванням запарюються і здобрюються в стаціонарному агрегаті В-400.

Для транспортування фуражу Іванові виділено новий вантаж.

Тепер про економічний бік справи. Комсомолець зобов'язався отримати до кінця року 600 голів при-

плоду і 390 центнерів приросту живої ваги тварин, довести рентабельність до 20 процентів. Водночас, він несе відповідальність за роботу ввіреної техніки, проводить профілактичні ремонти, оплачує витрати за електроенергію, корми і медикаменти. Економісти колгоспу підрахували, що при виконанні договірних зобов'язань обома сторонами Іван Гавриш та його мати наприкінці року отримають не менше 9354 карбованців чистого прибутку. Що ж до господарства, то й воно матиме неабияку вигоду: на фермі вивільнилося кілька чоловік, зростає зацікавленість людей у кінцевих результатах роботи.

**Розповідає
А. Г. ЛИСЕНКО,
голова правління
колгоспу
«Дружба»:**

— Після опублікування в «Молодому комуністі»

анкети-талона до господарства звернулося кілька молодих сімей в проханням надати житло і підписати договір на підряд. Дехто, як Катерина Пінзул з Онуфріївки, вже побували у Калинівці, мали змогу на власні очі побачити, що нова форма господарювання охоплює все ширші верстви населення.

Скажімо, нині 24 чоловіки вирощують свиней, 53 — молодиків ВРХ, 41 — корів.

Є серед тих, хто відразу повірив у перспективність сімейного підряду, і молоді хлібороби — Олексій Дергачов, який вирощує 5 свиней і 4 бички, Микола Коробко (10 корів). Підтримали нову справу і молоді спеціалісти Валентин Решетников і Людмила Тимошенко.

Нині для всіх, хто бере на вирощування молодиків ВРХ і свиней, колгоспна будівельна бригада зводять тимчасові приміщення. Відповідно, учасникам сімейного підряду надаються високоякісні корми для годівлі тварин, виділяються ділятки земельної угіддя.

3 точки зору читачів

До редакції продовжують надходити відповіді на анкету-тalon, опубліковану в нашій газеті 13 січня і 12 лютого ц. р. Пропонуємо вашій увазі кілька з них.

Мені 38 років, 17 з них працюю гірником на шахті «Верболювська». Хліборобський труд мене приваблює давно. Тому, прочитавши анкету-тalon і порадившись з дружиною та дочкою, вирішив надіслати заяву. Згодом переселився в одне з сіл Кіровоградського району, працювати механізатором і брати участь в сімейному підряді.

Ю. КОЛЕНКО,
с.м.т. Димитрово
Олександрійського району.

Хотіла б жити в Калинівці Кіровоградського району, працювати дояркою в місцевому колгоспі. З професією добре знайома, адже багато років віддала цій справі. Думаю, що змогла б взяти на вирощування 8—10 телят чи корів-первісток. Але за умови, звичайно, що колгосп надасть приміщення, чисто виконуватиме інші пункти договірних зобов'язань, продаватиме цукор, без зворотних поставок виробленої продукції.

Г. ПОЛЬОВА,
с. Зелений Гай
Долинського району.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Для тих, хто вирішив укласти сімейний підрядний договір і переїхати в село для постійного мешкання, називаємо населені пункти Кіровоградського району, де підлягає житло: Овсипинівка, Калинівка, Веселівка.

Заявки надсилайте на адресу редакції: 316050, м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО 36.

Ферма... на подвір'ї

ни Петрівни, а тепер вже й внуки є.

Дітей у них п'ятеро — чотири сини й дочка. Усі дорослі, комсомольці, а Микола нещодавно став членом КПРС, усі, окрім Сергія та Володимира, — наймолодших — мають власні сім'ї, живуть окремо від батьків. Заможно живуть, дружно. Батьки не сумніваються, що то — плоди їхнього виховання: змалечку навчили дітей не боятися ніякої роботи. Любили бувати у сім'ї Робейків онуки.

— А у нас телятко є! — радісно сповістила трирічна Ірина, як тільки її переступила поріг дідусяного дому.

— Багато теляток! — підтримала сестричку п'ятирічна Аня. І таним щастям засяяли її оченята, що стала очевидно істинно: лише в безпосередньому спілкуванні дитини з природою народжується велика любов до землі.

— Мої ж ви казачки! — розчулено промовила бабуся і додала: — Вже бігли зі мною на ферму, де тимчасово стоїть десять телят, яких ми доглядаємо за сімейним підрядом.

Чимала підсобна ферма у Робейків і дома. Тут теж є корова, теля, три бички. А ще можуть помилувати-

потім не надолужиш. Вагаж, недоучкою лишається на все життя...

То їхнє спільне господарство — Івана Гавриловича та Ганни Петрівни і Володимира Робейків. Хлопець з ентузіазмом взявся за діло. Спочатку у аському підсобляв батькам, а згодом став брати ініціативу в свої руки. Зрозуміло: у Робейків-старших літа вже не ті.

На один день знадобився трудівникам, аби навести лад на своїй фермі. Відремонтували приміщення, виділене колгоспом у тимчасове користування, завазели з кормового двору фуражу. Не соромились звертатися за допомогою до спеціалістів, радилися з досвідченими тваринниками. І ось результат: шість телят і чотири первістки добре додають у вазі, усі вони обіцяють стати високоякісними коровами. Це так би мовити, кінцева мета обох сторін — правління колгоспу імені Шевченка та Володимира Робейків і його батьків — виростити з коровишків метелей корів. На думку Івана Гавриловича, вже перша лантация кожної з десяти тварин дасть не менше 2500 кілограмів молока. А це обіцяє чималі вигоди як господарству, так і колгоспникам.

Слова господаря дому підтверджуються розра-

хунками. 90 процентів молока, тобто 2250 кілограмів від кожної корови, сім'я зобов'язується продати колгоспу по 30 копійок. Отже, лише за молоко надійде 6 тисяч 750 карбованців і натурою заляжиться його 2500 кілограмів. За бажанням лишки теж можна продати. Ще й за кожне теля, вирощене до двадцятиденного віку, нараховуватиметься по 31 карбованцю 50 копійок.

Звичайно, частина коштів піде на оплату кормів: сіна, соломи, силосу, зеленої маси, концентратів, що виділяє колгосп у розмірах, передбачених договором. Відпускаються вони за реалізаційними цінами.

Які ж вигоди колгоспові від сімейного підряду?

Насамперед, розв'язується проблема трудових ресурсів. Адже до участі у виробництві молока і м'яса залучаються пенсіонери, домогосподарки, школярі, працездатні члени сімей, що, працюючи на інших ділянках колгоспного виробництва, в установах, організаціях, на підприємствах, мають можливість приділяти кілька годин підсобному господарству. А кращий догляд за худобою сприятиме підвищенню її продуктивності, зниженню собівартості одержуваної продукції. Добра стимулом стане і більш раціональне використання таких джерел змішених кормових баз, як відходи підсобного господарства. Що це так — свідчить приклад працюючої сім'ї Робейків.

В. ОСТРОВЕРХОВА,
громадський кореспондент «Молодого комуніста».
Новгородківський район.

НАШ ДЕЛЕГАТ

З делегатом XX з'їзду ВЛКСМ Наталією Крижановською, шліфувальницею Світловодського комбінату твердих сплавів і тугоплавких металів, я зустрівся одного морозного вечора у неї вдома. Подомашньому щира, усмінена, привітно зустріла Наталія гостя. Вона разом з п'ятирічним сином Максимом готувала вечерю для сім'ї.

На Світловодський комбінат твердих сплавів і тугоплавких металів Наталія прийшла у 1983 році за прикладом матері, яка працює на цьому ж комбінаті. Енергійну, працювиту дівчину примітили члени колективу комсомольсько-молодіжного цеху № 2 і обрали її членом комітету комсомолу цеху, доручивши вести фізкультурно-спортивну і культурно-масову роботу. Зі своїми обов'язками Наталія справляється відмінно, особливо їй вдавалося легко вести за собою всіх любителів спорту, адже вона прийшла на комбінат із першим дорослим розрядом по легкій атлетиці. А згодом її обрали членом комітету комсомолу комбінату. Тут на неї покладено ще відповідальнішу ділянку ро-

боти із неспівковою молоддю і шефську роботу у середній школі № 5.

Примно спостерігати за Наталією, коли вона працює на своєму заточеному станку, — жодного зайвого руху, впевнена і швидка.

Планове завдання по випуску готової продукції наш делегат виконує на 110—120 процентів, а бригада члена ВЛКСМ Леоніда Бернера, яка працює під девізом: «Темп, якість і бережливість» (Наталія теж працює тут), план першого місяця другого року дванадцяті п'ятирічки виконала на 123 проценти. Бригада стала переможцем соціалістичного змагання цеху.

«Йй до всього діло», — говорять про Наташу товариші по роботі, вона не боїться ставити питання про кількість і якість продукції, що випускається, завжди перша в спортивних змаганнях, постійно вирішує в профкомі питання допомоги підшефним.

О. РІЗНИЧУК,
апаратник Світловодського заводу чистих металів імені 50-річчя СРСР.

Наталія КРУПНЯК, яку ви бачите на цьому знімку, працює дояркою в колгоспі імені Тельмана Компанієвського району. Торік молода трудівниця надоїла від кожної корови своєї групи по 3873 кілограми молока, ставши одним з переможців районного змагання доярок.

Нещодавно комуністи господарства прийняли Наталію кандидатом у члени КПРС. На зборах вона дала слово впрокатися з планом двох років п'ятирічки до 70-ї річниці Великого Жовтня.

Фото Л. МИРГОРОДСЬКОГО.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

«ПЕРСПЕКТИВА» — для учнів 9-11 класів
2 стор.
КОМУ ЗАГРОЖУЮТЬ «ВІДЕО-ПЕРШІНГІ» — 3 стор.

ПЕРСПЕКТИВА

СТОРИНКА
ДЛЯ УЧНІВ СПТУ

РОЗПОЧИНАЄТЬСЯ МІСЯЧНИК
ПРОФТЕХОСВІТИ

З КОМСОМОЛЬСЬКИМИ ПУТІВКАМИ — В УЧИЛИЩЕ

У системі профтехосвіти області працюють 28 профтехучилищ, 4 їх філіали і одне відомче. Майже 17 тисяч молодих людей набувають тут понад 100 різних спеціальностей.

Сьогодні в комсомольських організаціях груп проходять збори по обговоренню матеріалів XX з'їзду ЛКСМУ, зустрічі з делегатами. Намічаються зміни в роботі. Так комітет комсомолу Голованівського СПТУ № 38, Гайворонського СПТУ № 35, Олександрійського СПТУ № 33 давно вже виділили в своїй роботі один з основних напрямків — організацію дозвілля. Комітет комсомолу Кіровоградського СПТУ № 6 багато уваги приділяє військово-патріотичному вихованню. В Капітанівському СПТУ № 10, Знам'янському СПТУ № 3 особлива увага звертається на виховну роботу в гуртожитках.

Повсякденної уваги потребує організація навчально-виховного процесу в світлі реформи школи. У даний час тут є чимало недоліків і упущень. Один із головних недоліків — дуже слабка опора на учнівське самоврядування, заорганізованість. А в результаті педагогічні стають неспроможними задовольнити потребу учнів в активній діяльності і тоді роблять це самі, своїми дилетантськими методами. Нам потрібно змінити ставлення до учнівського самоврядування, підняти роль комсомольських і профспілкових організацій, забезпечити підбір до складу учнівського виступу авторитетних і активних юнаків та дівчат.

Саме такі риси, як ініціативність та самодіяльність учнівської молоді, потрібно використати при проведенні місячника профтехосвіти, який уже традиційно проводиться в нашій країні з 15 березня по 15 квітня.

У ці дні будуть працювати виставки технічної та декоративно-прикладної творчості, конкурси професійної майстерності, проведуться турніри художньої самодіяльності, пройдуть спортивні змагання, вечори трудової слави та інші заходи. У райцентрах та містах відбудуться зустрічі випускників шкіл, що виявили бажання продовжити навчання в профтехучилищах, з працівниками комсомольськими району, міста, делегатами XXV з'їзду ЛКСМУ України.

Юнаки та дівчата, які придуть на навчання за комсомольськими путівками, зараховуються до училища в першу чергу на професію, вказану в путівці. І при розподілі на навчальну практику, а також на роботу, керівництво училища спільно з комітетом комсомолу повинні враховувати побажання цих учнів. Відповідно вони повинні бути прикладом в навчанні і праці, бути активними в громадському житті училища.

Місячник допоможе загострити увагу на вже визначених проблемах і поставити нові завдання. Адже як і скрізь, у системі профтехосвіти відбувається перебудова.

Л. ШАТНА,
завідуюча сектором по роботі з учнівською
молоддю профтехосвіти обкому ЛКСМУ.

ЛИСТ У РЕДАКЦІЮ

Просимо вважати гострим сигналом

ХОТИЛОСЯ б розпочати нашого листа з розповіді про вечір, присвячений 8 Березня. Добре було підготовлено і проведено свято. Та це треба побачити, щоб зрозуміти — аміємо змістовно відпочити. У нас традиційно проходять посвячення у резерв робітничого класу, конкурси художньої самодіяльності, «Кращий за професією», «Нумо, діачата!» тощо. Але якою ціною все це нам обходиться? (Слово «ціна» вжито у прямому значенні). Нинішній вечір, наприклад, коштував 350 карбованців. Це лише оренда залу, і так шоразу.

Ці наші біди через те, що не маємо свого актового залу, та й спортивного. Відверто кажучи, навіть засідання комітету комсомолу нелегко провести. Раніше наше СПТУ № 15 користувалося послугами клубу держторгівлі. Хоч і маленький зал там, але групи по черзі могли проводити вечори, конкурси. Тепер клуб в аварійному стані.

Знаємо, що це питання наш секретар комітету комсомолу Н. Шевченко

піднімала і на районній, і на міській комсомольській конференціях. Ще на початку навчального року, якось вона сказала, що на нараді другий секретар Ленінського райкому партії Т. І. Валькова пообіцяла: «Буде вам зал». А конкретно — актовий зал обласного управління торгівлі, що знаходиться у приміщенні УТО «Кіровоград». Пам'ятаємо, як ми раділи тій звістці. Адже в будівництві того залу брали участь і наші учні. Тоді їх заохочували, що буде цей зал їхнім теж. Обіцяли, обіцяли, але, будемо відвертими, ніхто з нас навіть не бачив, який же він. Кажуть, гарний.

Наше СПТУ № 15 вважається дуже відсталим щодо матеріальної бази. Знаємо, що в жодному училищі області нема таких складних умов, як у нас. Ну ось, посудіть самі. Наш навчальний корпус ремонтують уже три роки. А ми у приймах у вечірній школі. І тут доводиться орендувати приміщення. То що ж у нас тоді своє? Хіба оті три товсті папки, які ми бачили у директора

ВАЖЛИВОЮ умовою поліпшення кваліфікації робітників у системі професійно-технічної освіти є навчання учнів бригадним формам організації і стимулювання праці.

Вже протягом кількох років у СПТУ № 6 обласного центру ведеться робота по впровадженню бригад в навчально-виховний процес у всіх учбових групах. Помітні успіхи у цьому спостерігаються, насамперед, у групі № 7 (майстер виробничого навчання П. Т. Тюпа, комсорг І. Аленко, профгрупорг А. Гульдас). Впровадження бригадних форм починається з перших днів перебування в училищі. Учні розподіляються по бригадах з чисельністю 5—6 чоловік. У групі формується 4—5

БРИГАДНИЙ ПІДРЯД... В СПТУ

бригад на добровільних умовах.

Після формування складу бригад із числа учасників обирається бригадир. На підставі типового «Положення про бригаду» в училищі розроблені функціональні обов'язки бригадира.

Пристаючи до роботи, бригада бере на себе такі основні обов'язки: виконання вимог внутрішнього розпорядку, сто процентне відвідування, хороша успішність, участь у суспільному житті, виконання робіт в установлені строки, їх висока якість, дотримання правил охорони праці, хороший санітарний стан майстер-

рень і учбових кабінетів, регулярне проведення політінформацій тощо.

Виходячи із перелічених основних обов'язків, розроблені критерії оцінки діяльності кожного члена колективу і бригади в цілому. Питанням підбиття підсумків займається рада бригадирів, командир групи, комсорг, профгрупорг і бригадири. Основним документом бригади є паспорт, куди бригадири щодня вносять дані про діяльність кожного члена бригади або колективу в цілому і здають майстру виробничого об'єднання. Так визначається й коефіцієнт трудової участі.

Основне завдання при впровадженні бригадних форм організації праці учнів ми абачемо у вихованні в них почуття обов'язку, відповідальності перед колективом, розуміння і виконання завдань, поставлених перед колективом бригади і всією групою. Впровадження цієї форми дасть можливість залучити весь колектив групи до активного суспільного життя, тобто до вдумливого керівництва і сумлінного виконання обов'язків.

Є. ЯЛОВЕЦЬКА,
секретар комсомольської організації СПТУ
№ 6,
м. Кіровоград.

НАША «БАРКЕНТИНА»

У нашому училищі вже протягом кількох років працює агітаційно-художній театр «Баркентина». Організувала його і весь час незмінно очолює Світлана Георгіївна Ахимова. У театрі 65 учнів ПТУ, серед них 30 жінок, 10, а також випускники, які працюють на базовому підприємстві.

На сьогодні в репертуарі колективу три програми: на профорієнтаційну тематику, «Лікуємо сміхом» та «Бажаємо успіху». Про престиж театру свідчить також і той факт, що стати його учасником може далеко не кожен. Існує конкурс. Серед активних учасників — Олег Оляничков, Анна Бородай, Ірина Штилева, Михайло Поляков, Світлана Ковтун, Світлана Баленська та інші.

Кожна програма колективу — своєрідна вистава. Звучать мелодикламація, речитатив, вірші, триває

зміна костюмів, музично-го та світлового оформлення — усе це сприяє кращому сприйняттю ідеї, вирізняє зміст. Хоч на сцені одночасно кілька десятків чоловік, роль кожного виразна, дохідлива. Це, очевидно, також формує високу думку глядачів про виступи.

Минулого року наш театр захистив звання народного, а вже з початком 1987-го став лауреатом республіканського конкурсу у Ворошиловграді. Тепер театр братиме активну участь у місячнику профтехосвіти, яку очолюють концертами учасники «Баркентини» виступатимуть перед випускниками шкіл району та міста, які виявили бажання продовжити навчання в нашому СПТУ № 5.

О. ВЛАСЮК,
секретар комітету
комсомолу Світловодського СПТУ № 5.

«Гуртожиток — наш дім, а нам жити в нім» — часто згадують наші учні. Після навчання в училищі значну частину дня вони перебувають у гуртожитку. Дирекція і весь колектив СПТУ № 10 до-

ГУРТОЖИТОК —
НАШ ДІМ

І ВЕЧОРНИЦІ,

І КІНО

кладають якомога більше зусиль, щоб цей час був не просто перебуванням.

У гуртожитку працює рада бібліотеки, яку очолює бібліотекар Д. М. Пашолок із учнями Ю. Манзю, О. Гуровою, Л. Погребняк. Проте найцікавіше проходить наше дозвілля. Тут і «Клуб молоді господарки», «Клуб вихідного дня», «Українські вечорниці», ряд тематичних вечорів.

При гуртожитку працює рада гуртожитку, яку очо-

лює старший вихователь Є. П. Корнієнко. Щоп'ятниці відбуваються засідання ради разом з членами комітету комсомолу, де старости звітують про проведenu роботу. Щоденно вранці і ввечері перевіряється санітарний стан, зайнятість учнів при самопідготовці. З охотою цю роботу ведуть учні Л. Сухина, Г. Лиса, Ю. Чайковський, С. Швець, В. Ронков. Значну увагу комітет комсомолу, рада гуртожитку, санітарно-побутова комісія приділяють веденню скану санітарного стану кімнат.

На високому рівні у нашому училищі гласність роботи. Шовечора працює радіогазета, до кожного свята і знаменної події випускаються стінгазети. І якщо поглянути на всю нашу роботу через призму самоврядування, то варто сказати, що зробити життя учнів цікавим і змістовним не можливо без активної участі самих учнів.

Ю. КРАВЧЕНКО,
викладач Капітанівського СПТУ № 10,
Новомиргородський район.

Ці хлопці і дівчата навчаються в Знам'янському СПТУ № 12. Вони — майбутні працівники залізничного транспорту. О. БРИЛАХА (зліва направо) стане черговою машиністкою електровозу, Н. БУЙЛУК — тем черговою по станції, С. ГРОМОВ — помічником машиніста електровозу. А попи що свого училища.

м. Знам'янка.

ФРАЗИ

В ЗАПИСНИЧОК

Треба багато вчитися, щоб усвідомити, що знаєш мало.

Мішель МОНТЕНЬ.

Не досить уміти працювати, треба ще працювати. Не досить працювати, треба ще вміти працювати. Габріель ЛАУБ.

У того, хто нічого не робить, завжди багато помічників.

Лев ТОЛСТОЙ.

Хто втрачає почуття гумору, на того дивитися смішно.

Народний вислів.

Торжество розуму в тому і полягає, щоб уживатися з людьми, які не мають його.

Франсуа-Марі ВОЛЬТЕР.

Уміня дивуватися — ознака талановитої людини.

Врані друзі помічають твої недоліки і звертають на них твою увагу. Неврані друзі помічають твої надоліжки... і звертають на них увагу інших.

Великим думкам і в маленькій голові знайдеться місце.

Одне «сьогодні» варте двох «завтра».
(Із «Книги веселої мудрості».)

ХТО

ДАСТЬ
ШАНС?

Дехто знаходить філософський зміст й у фразі «Хочеш миру — готуйся до війни». Але прогресивне людство твердо переконане в єдино правильній стратегії мирної боротьби за мир. І ти, мій сучаснику, напевне не уявляєш життя за такого милітаризованого спокою. Тому ти гарно трудись, учись або вчиш інших думати й чинити так, а не інакше. Бо інакше й не буде, інакше буде без майбутнього. Без шансів.

Голодонку, якою американський астрофізик Чарльз Хайдер ось уже майже шість місяців протестує проти наרוшування гонки озброєнь з боку офіційного Вашингтона, не назовеш

актом пасивного відчаю. Висока моральна сила його вчинку саме в тому, щоб принаймні у такий спосіб від імені багатьох співвітчизників та мешканців інших регіонів земної кулі спонукати адміністрацію Білого дому не йти на ще тяжчі злочини перед людством.

Комсомольці - випускники дев'ятої середньої школи обласного центру, зібралися 470 підписів учнів своєї школи, до Сполучених Штатів Америки надіслали два листи. У першому, на ім'я мужнього борця за мир Ч. Хайдера, містяться подум'яні слова підтримки і захоплення його вчинком, а в другому, особисто президенту США Р. Рейгану, — вимога припинити сприяння повільній смерті вченого. Школярі прагнуть зробити все можливе, щоб вберегти не лише життя Ч. Хайдера, але й всіх наших сучасників, кому загрожують смерть, страшний голод. Від імені спільної своєї школи вони закликають комсомольців області підтримати їх в цій акції протесту.

Наш кор.

МИ — ЗА МИРІ

Місячник закінчено —
робота продовжується

Чимало листів надійшло до редакції під час проведення місячника оборонно-масової роботи. Численні кореспонденти газети розповідали про військово-патріотичні акції, які відбулися у виробничих підприємствах, колгоспах, учбових закладах.

Цього вечора у Володимирівській середній школі Кіровоградського району було багаточисельно. Комсомольці села, численні гості стали свідками цікавих змагань 69-ї річниці Радянської Армії, розповідає М. Жарун. — Цікаво пройшов конкурс строювних пісень, в якому відзначилися хлопці з колгоспу імені Петровського. Оцінювало змагання компетентна журі, до складу якого увійшли ветерани Великої Вітчизняної війни В. О. Ковтун, М. О. Якименко разом з А. Моргулем, який недавно виконував інтернаціональний обов'язок у складі обмеженого контингенту радянських військ в Демократичній Республіці Афганістан. Подібні змагання сприяють кращій підготовці молоді до священного обов'язку — захисту Батьківщини.

М. Чуб з села Перегонів

ки Голованівського району повідомив про масові лижні змагання молоді допризовного віку. Їх організували вчителі фізичного виховання Василь Троць та Олександр Коломонець. Більшість учасників лижного пробігу заали норми комплексу ГПО.

В житті кожної людини є події, які не губляться в пам'яті навіть з часом. Мешканці Олександрівки відносять до них день визволення міста від німецько-фашистських загарбників. Тому так тепло пригадували вони воїнів-ветеранів 69-ї гвардійської Червонопрапорної Зенітгородської стрілецької дивізії, які через сорок три роки прибули до Олександрівки з різних куточків Радянського Союзу. Це А. П. Вержановський з Умані, М. Ф. Баркар та І. М. Шиян з Миколаєва, М. О. Власенко з Харкова, І. П. Артеменко зі Світловодська та інші.

«Одна з таких зустрічей відбулася в нашій школі»

З ПОШТИ ЦИХ ДНІВ

розповідає у своєму листі юнкор Олександрівської середньої школи № 1 Л. Охріменко. — Усі присутні, затамувавши подих, слухали спогади ветеранів, переносились разом з ними до грізних років Великої Вітчизняної. Від імені учнів школи до колишніх визволителів міста звернувся десятикласник Ю. Юрченко. Він закликав ветеранів, що залишилися в живих, будувати естафету їхнього подвигу, боротимуться за справу миру.

Добре підготувалися та провели місячник у Знам'янському районі.

Голова ради гуртожитку Дмитрівського СПТУ-39 В. Касьянов та члени ради гуртожитку С. Неклеса, В. Богаченко та Ю. Гуртовий надіслали до редакції листа, в якому розповіли про зустрічі з ветеранами війни та праці. Персональний пенсіонер, відмінник народної освіти, член військово-патріотичного клубу «Іскровець» А. І. Коваленко став багатим гостем вечора-відпочинку «Ветерани війни і воїн-інтернаціоналісти живуть поруч з нами». Сюди він прийшов разом з М. Павленком, учнем групи бджолярів, який виконував інтернаціональний обов'язок в Афганістані.

Спогади, розповіді, відповіді на запитання...

«Різних за віком людей об'єднала велика любов

до рідної Батьківщини, — пишуть учні. Є в кого вчитися нам, молодому поколінню».

В. Нумний зі Знам'янки розповів про змагання «Мальчиш-Кибальчиш», в яких взяли участь шестикласники міської середньої школи № 3. Дві години пролетіли, немов мить, настільки цікаво була програма. Запам'ятався всім і ярмарок солідарності. Кожний учень приніс до школи свої найкращі вироби. Плакати, вишиванки, картини, макети військової техніки, чеканки на військово-патріотичну тематику. Понери перерахували до Фонду миру близько 70 робіт, картин, конкурсів, спортивних змагань. Саме в них кується характер, в основі якого чудова риса — мужність.

Ветеран Великої Вітчизняної війни В. П. Боргуєв вважає, що підготовка нового покоління для Радянської Армії — справа не менш важлива, ніж сама служба у Збройних Силах. Головини громадянський обов'язок людей старшого покоління — військово-патріотичне та трудове виховання молоді, її моральна загартованість. Перемагає і стає героєм тільки той, хто не боїться труднощів, хто сміливість та мужність поєднує з високою майстерністю, хто у важкий час іспитів готовий з честю виконати свій обов'язок.

Відділ військово-патріотичного виховання.

Книга вчить

Клуб любителів політичної книги, що працює при кабінеті політосвіти Ленінського райкому Компартії України м. Кіровограда, заявив про себе як діяльне формування у справі пропаганди суспільно-політичної книги, творчості радянських письменників.

Щойно відбулися чергове заняття клубу. Перед книголюбими з лекцією «Громадянські аспекти в українській радянській поезії» виступила доцент Кіровоградського педінституту С. Г. Барбаш. Про творчість П. Г. Тичини як співця Великого Жовтня розповів доктор міської організації Товариства книголюбів В. І. Каюков.

Працівники бібліотеки імені Крупської організували в кабінеті політосвіти виставку літератури «Співи Радянської Вітчизни».

Т. КОТОВИЧ,
відповідальний секретар міської організації Товариства книголюбів.
м. Кіровоград.

Ім'яні годинники

— Тьотю, там непорядок! — в один голос закричали школярі до чергової. — Рейка ось так лежить...

Морозної пори й свідомості Олег Олексійович Яценко, який повернувся зі школи. Ішли попутники однієї магістралі Москва — Одеса. І раптом один з них помітив розрив залізничного полотна. А що, як поїзд? Тоді й добили до будочки обабіч переїзду. До чергової — на зміні саме була Валентина Ведіна. Трипожний сигнал у ту ж мить полетів до чергової по станції. Той негайно перекинув переїзд. Військова, терміново оповісти шляхового майстра П. А. Стадника. Незабаром із місця вже працювала ремонтна бригада. Досить скоро несправність було ліквідовано.

А одного ранку незабаром по тому до господарів — школярів Маловисівської СШ № 3 прийшли гості. Усі разом у християнській тиші слухали нібиш начальниці дільної Шевченківської дільниці Одеської залізниці про схвалення вчинку їхніх товаришів — Олега і Олексія. Ціни подарунки — ім'яні годинники — їм вручив почесний залізничник СРСР, кавалер ордена Трудового Червоного Прапора, член КПРС П. А. Стадник.

В. ЩЕРБАК,
м. Мала Виска.

21 СІЧНЯ минулого року крилатий лайнер ЯК-40, який слідував рейсом № 121 за маршрутом Київ — Кіровоград, піднявся у повітря і взяв визначений курс. Пасажири займалися своїми справами: хто гортав цікавий журнал, хто розмовляв із сусідом, а хтось, відкинувшись на спинку зручного крісла, просто дрімала. Мабуть, через те мало хто звернував увагу на єдине вільне місце в салоні літака, хоча квиток на нього було продано в касі.

З протоколу вилучення: «Старший оперуповноважений за доглядом майор міліції Григор'єв у присутності свідків вилучив при огляді багажу пасажира рейсу № 121 Дмитра Б., 1969 року народження, мешканця міста Кіровограда, учня кооперативного технікуму, одинадцять відеонасет закордонного виробництва з фільмами «Хрещений батько», «Самотний вояк», «Стріляй по живих мішенях», «Рембо-1», «Роккі-III», «Клас-84»...

Багатьом читачам ці назви мало про що говорять. А один з пентагонівських генералів, між іншим, вважає, що подібні відеофільми не менш важливі, ніж розміщення в Європі ядерних ракет «Першінг-II». Тільки, на відміну від «Роккі», «Першінг» несуть континенту загрозу аж ніяк не бутафорської крові, яка проливається на екрані відеомагнітофона.

Останнім часом ім'я голлівудської зірки Сільвестра Сталлоне все більше популяризує західна пропаганда. Мабуть, і через те, що в житті, як і на екрані, він — переконаний антікомуніст. Перші кадри невинного зовні «спортивного» фільму «Роккі» про професійного боксера Роккі Белбоа доводять це. Дві боксерські рукавички гупають одна об одну. Тільки чомусь одну з них прикрашає американський прапор, а іншу — серп і молот. Радянська рукавичка погрозило наближається до американської і наносить удар. На весь екран бризкає кров.

За задумом фільму Роккі — абсолютний чемпіон світу — безжалісно переміг на своєму шляху усіх суперників. Чорних, «кольорових»... Непереможним залишається лише Іван Драго — російський гігант,

показаний американцям «боксерською машиною», олімпійським монстром-чемпіоном з кровожерливими очима.

Суперник американця з'являється на екрані в еквіпіровці капітана Радянської Армії, що повинно викликати антипатію глядача. У фільмі показано два по-

тирадянські помилі, чужі їм з раннього дитинства. А за стіною будинку з екрана телевізора, біля якого зібралася сім'я після трудового дня, широко посміхається Саманта Сміт — «маленький посол миру», як назвали її в нашій країні. Пригадується, з яким щирим захопленням американська дівчинка перегля-

єдинки. Перший відбувається у відомому готелі «Гранд» у Лас-Вегасі, інший — у Москві. Проте у всій цій відеоотруті справжнє лише одне — Гімн Радянського Союзу та відверта ненависть до всього радянського.

Матч за звання абсолютного чемпіона світу продюсери компанії «Юнайтед артісти» відобразили як поєдинок «самотнього американця» з величезною «імперією диявола», тобто з ненависною декому за океаном соціалістичною державою. Перемиг, загалом, американець. В голлівуді іншого фіналу бути не може.

Фільм «Роккі», незважаючи на виняткову жорстокість, в Сполучених Штатах здобув дозвіл для демонстрування дітям. Так рейганівська адміністрація промиває мозок підрастаючому поколінню своєї країни, спрямовуючи його проти Радянського Союзу.

І ось деякі «любителі», бажаючи ласувати брудною продукцією західного виробництва, зачинаються за семи замками в квартирі, побудованій для них робочими руками радянських людей. Вмикають відеомагнітофон і, наче губка, починають вбирати в себе ан-

детсь, головним чином, з допомогою аполітичних, розважальних підробок «масової культури», безпосереднім поширенням духовно-моральних стандартів буржуазного способу життя в його типових проявах — насильстві, жорстокості, порнографії, приватновласницькому індивідуалізмі. Саме такою меті й служать відеокартини, які «смакують» вбивства, кровопролиття, садизм, канібалізм, вульгарно-цинічні стосунки між чоловіком та жінкою.

З пояснень громадянина Крейтора, мешканця міста Києва:

«Роздобували для Дмитра насети з фільмами «Рембо-1», «Роккі-III», «Пережестя Касандри» та «Вогненна вулиця», позеномудував «Хрещеного батька» та «Клас-84», тому що

бійки йому можуть набриднути. Бажаю урізноманітнити його програму...».

Правильніше було б сказати: «Розліти мозок у молоді людини, яка ще тільки формується!». Адже відеофільм, очевидно, розраховував на те, що з часом його клієнт винесе ці фільми на огляд спочатку своїм найближчим друзям, потім ще комусь. А хто ж, як не молодь, так гостро реагує на все запропоноване?

З «висновків, зроблених по звукових відеофільмах закордонного виробництва, вилучених 21 січня 1986 року у мешканця м. Кіровограда Дмитра Б.», — складених експертами:

«На експертизу було представлено 25 відеозаписів з фільмами та музичними шоу, записаних на відеокасетах. Вони всі переглянуті з початку й до кінця, з метою систематизації розподілені по групах».

І група. До неї включено фільми з політично-шкідливою тематикою. Тут у спотвореному вигляді висвітлюється радянська дійсність, пропагується неонацизм, узагальнюється форма слани майбутній перемоги у війні буржуазного світу над соціалістичним.

Фільм «Клас-84». Розповідає про складне становлення молоді в оточенні жорстокості й розпущеності. Молоді люди стикаються з соціальними проблемами капіталістичного суспільства — наркоманією, проституцією, сутенерством, вбивствами.

Фільм насичено численними епізодами, які пропагують ідеологію фашизму та расизму.

II група. Фільми-жахи, фільми про душевнохворих, маніяків-убиць. Вони пропагують сміх до жорстокості й насильства, орієнтують на формування в людині індивідуалізму та егоцентризму.

III група фільмів об'єднала всі естрадні відеозаписи. Частина з них це песні, іноді ідеологічного матеріалу, інша ж утримує елементи низької еротики. Це не відповідає нашому естетичному та музичному смаку. Какофонія, істеричні крики, розгуляна поведінка — це все елементи мистецтва «масової культури», які не виходять у радянської людини естетичні. Вони ідентичні чужій нашому суспільству».

Ось якими фільмами бажав Крейтор «різноманітнити» культурну програму свого клієнта.

Необхідно також розставити всі крапки над «і», тому що небажано виставляти «бізнесмена» Крейтора, як людину, котрій мозок заморочили лише гроші. Людина з високою освітою, напевне, передбачала ті негативні соціально-психологічні та ідеологічні наслідки, які неминуче виникнуть у Дмитра після перегляду фільмів.

Важливо ще одне. Право на кінофільм, як відомо, належить підприємству, що знімає його. Женевська конференція 1952 року окреслює авторське право. Своєвільне тиражування та продаж відеокaset окремими радянськими громадянами — відверте порушення важливих міжнародних документів. Та жодна з закордонних фірм не вимагає, щоб компенсації за порушення положень конвенції, хоча прізвища багатьох з порушників добре відомі — хоча б той же «Юнайтед артісти». Про крейторів повідомляють газети, правда, здебільшого в кримінальній хроніці. Цей факт коментарів не потребує. Адже розтління радянської молоді там, за океаном, коштує багатьох більше.

ВІД АВТОРА: Прізвище Дмитра не назване. Під час розмови зі мною хлопець широко розповідав про те, що раді випадку, який застеріг його від подальшого надання.

С. БОНДАРЕВ.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ

СУБОТА

14 БЕРЕЗНЯ

ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультифільм. Музика. 7.30 — Час 8.05 — Перебудова, доповіді і проблеми. Документальний фільм. 8.45 — Джерела. 9.15 — Перемоги. Зустріч військових медиків. 10.25 — «Поезія». К. Шевельова. 11.10 — Пошуковий характер. 11.40 — Зустріч на чині. Музично-публіцистична програма. 12.45 — Рух без небезпек. 13.15 — «Пісня залишається з людиною». Е. Колмановський. 6. Бятушенко «Хотят ли русские войны?». 14.00 — «Співдружність». Тележурнал. 14.30 — Новини. 14.45 — «Громадська думка». Обговорюємо проект Закону про державне підприємство (об'єднання). 15.40 — До ювілею Великого Жовтня. «Історії немеркнучих радянських». Фільм. 16.00 — «Батько і син». 1 серія. 17.25 — Жива природа. 18.25 —

І жартує, і всерйоз. Сатирична передача. 18.10 — На запитання телеглядачів відповідає академік В. Афанасьєв. 18.40 — Новини. 19.45 — «Сімейне коло». Зустріч американського журналіста Філа Донахю з радянськими сім'ями. 20.45 — Народні мелодії. 21.00 — Час. 21.40 — Фігурне катання. Чемпіонат світу. Довільний танець. 22.55 — Новини. 23.00 — у суботу ввечері. «Хороший настрій». Киноконцерт. По закінченні — 00.00 — Шаховий випуск. Матч претендентів на звання чемпіона світу.

УТ

10.00 — Новини. 10.10 — Ритмічна гімнастика. 10.40 — «На хвилі дружби». 11.40 — Художньо-публіцистичний фільм «Михайло Рому». Сповідь кінорежисера. 12.55 — «Доброго вам здоров'я». 13.25 — Музична мозаїка. 13.45 — Студія «Золотий ключик». 15.00 — Суботні зустрічі. 16.30 — Компас туриста. 17.00 — Виступає ансамбль «Коробейники». 17.25 — Вперше на екрані. УТ. Художній фільм «Улюбленець публіки». 18.45 — «Скрий музеї України». 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — Сонячні кларнети

20.45 — На добраніч, діти. 21.00 — Час. 21.40 — Прем'єра відеофільму «Чорнобиль: два кольори часу». Фільм. 22.45 — Актуальна камера. Вечірній випуск. 23.15 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Шахтар» — «Кайрат». 2 тайм.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.20 — Грає «Кантабіле». 8.45 — Ритмічна гімнастика. 9.15 — Ранкова пошта. 9.45 — «До тасини життя». Науково-популярний фільм. 10.00 — «Через обставини, що склалися». «Дорівець мінус одиниця». 11.00 — Личний спорт. Кубок світу. 15 км. Чоловіки. 12.45 — Наш сад. 13.15 — Фільм «Дублер починає діяти». 14.40 — В гостях у письменника В. Распутіна. 15.30 — Мультифільм. 15.40 — Програма Челябінської студії телебачення. 16.30 — Театри-студії: любителі чи професіонали? 17.15 — «Як стати мільйонером». Про комсомольсько-молодіжну бригаду шахти «Распадська». 17.45 — Спортивна програма: лижне двоборство. Кубок світу. Стрибки з трампліна; футбол. Чемпіонат СРСР «Дніпро». «Зеніт». 2 тайм; стрибки у воду. Міжнародні змагання

«Весняні ластівки». Футбол. Чемпіонат СРСР ЦСКА — «Жальгіріс» 2 тайм. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Здоров'я. 21.00 — Час. 21.40 — Запрошує телетеатр. Вистава Анатолія Ефроса: О. Пушкін «Борис Годунов». 23.15 — Новини.

НЕДІЛЯ

15 БЕРЕЗНЯ

ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультифільм. Музика. 7.30 — Час. 8.00 — Шаховий випуск. Матч претендентів на звання чемпіона світу. 8.10 — Грає баяніст А. Дмитрієв. 8.30 — Ритмічна гімнастика. 9.15 — Тиждень «Спортлото». 9.30 — Будильник. 10.00 — Служба Радянському Союзу! 11.00 — Ранкова пошта. 11.30 — Кинофільм. 12.15 — Детячий гумористичний кіножурнал «Бралаш». 12.30 — Музичний піос. 13.00 — Сильська година. 14.00 — Здоров'я. 14.45 — До ювілею Великого Жовтня. «Історії немеркнучих радянських». Фільм «Батько і син». 2 серія. 16.05 — Фігурне катання. Чемпіонат світу Жінки. До-

відьна програма. 17.10 — Новини. 17.15 — Всесоюзний телеконкурс «Товариш пісня». 18.00 — Міжнародна панорама. 18.45 — Телефільм «Любимі Едісон». 20.30 — На піснотній вулиці. Виступ хору російської пісні ЦТ I ВР. 21.00 — Час. 21.40 — Концерт майстрів мистецтва у Колонному залі Будинку спілок. 23.20 — Новини. 23.25 — Футбольний огляд.

УТ

10.00 — Новини. 10.10 — Ритмічна гімнастика. 10.40 — «Пісня скликає друзів». 11.25 — «Комп'ютер». 12.05 — Книга на екрані. Художній фільм «Вавилон ХХ». 13.50 — Е. Гребінка. «Випадок з панами». Телевистава. 15.00 — «Село і люди». 15.35 — «Імпрізація». Естрадна програма. 16.00 — Слава солдата. 17.00 — Катруся кінозал. 18.00 — Науково-популярний фільм «Темніші таємниці». 18.00 — Актуальна камера. 19.30 — В кадрі і за кадром. 20.35 — Вечірня гімнастика. 20.45 — На добраніч, діти. 21.00 — Час. 21.40 — «Від першої особи». 23.05 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

ЦТ (II програма)

8.00 — На зарядку ставай! 8.20 — Документальний те-

лефільм. 8.35 — Фільм «Смуга перешкод». 10.00 — Личний спорт. Кубок світу. 10 км. Жінки. 11.40 — 18 скарбінці світової музичної культури. І. Стравінський. Канта. 11.55 — Російська мова. 12.25 — Документальний телефільм. 13.00 — «Відверта розмова». Про моральну відповідальність молодих людей перед людьми старшого покоління. 14.00 — Телефільм «Пушкін. Останній ан». 14.40 — Мультифільм. 15.00 — «Світ і моє». 16.00 — Очевидне — немовірне. 17.00 — «Незабутні музичні вечори». А. Дворжак. Концерт для віолончелі з оркестром. 17.45 — Спортивна програма: лижне двоборство. Кубок світу. 15 км. Чоловіки; футбол. Чемпіонат СРСР. «Динамо» (Москва) — «Динамо» (Мінськ); стрибки у воду. Міжнародні змагання «Весняні ластівки». 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Художня гімнастика. Міжнародні змагання на приз газети «Советская культура». 21.00 — Час. 21.40 — Фільм «Чужі пристрасті».

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

ТВЕРЕЗІСТЬ — НА КОЖЕН ДЕНЬ

НЕ ПЛЕТИСЯ, ХМІЛЮ...

Микола натискає на педаль, але машина не слухається. Сидіти в кабіні не дуже зручно — заважають речі. Швидше б доїхати! Але що сказати дружині? «Нащо воно було потрібне мені, — крутиться в голові у хлопця — хоч вертайся те пер» Але вертатися ніяк: і соромно, і трактор пошкодився вперед.

Гарно вони хилилися сьогодні з братом. Зібрався було провідати батьків у селі — одна нога тут, друга там — а вишло... Заскочив по дорозі до брата, слово за словом, вирішили випити. До магазину — аж там замкнуто. Та коли вже почали кидати, не довівши діло до кінця, не годиться. Пішли шукати продавця. Нарешті знайшли. Взяли пляшку, та побачив Микола на полиці ще цукор. «Мені ж треба», — майнуло в голову. Купив не кілограм, не два, а цілих двадцять. На самогон. Розговорилися з продавцем. Сказав, що їде до батьків. Людмила Іванівна Сидоренко (так звали продавця) запитала:

— А назад коли ж будете їхати?

— Мабуть, сьогодні ввечері.

— То, може, забере твою доньку до Кіровограда?

— А чого ж...

Повертаючись назад, Микола, як і домовились, завернув до хати Сидоренко. Постукав. Ніхто не відповідає. Штовхнув злегка двері. У хаті нікого не було. Микола кілька хвилин роззирався, а потім попрямував до шафи, почав виймати звідти простиралла, рушники,

квітчасті покривала і відносити до трактора.

...Що ж усе-таки сказати дружині? Він їй не сказав нічого. Сховав награвані речі в підвал будинку, де їх через кілька днів разом з 20-ма літрами самогонної заправки знайшла міліція.

«Я й зараз не можу второпати, як міг так зробити... Чи хміль попутав?.. — зізнається Микола співчутливо. І пізніше: «Якби був тверезий, то злочину не вчинив би».

Прізвища Миколи не називаю. Йому лише за двадцять, в сім'ї росте маленька донечка. Віриться, що в ім'я майбутньої своєї сім'ї і свого власного Микола Л. стане на правильний шлях.

Микола Трохимович Брусяк не зважає ні на свою честь, ні на сім'ю, ні на зауваження товаришів — пив собі і все.

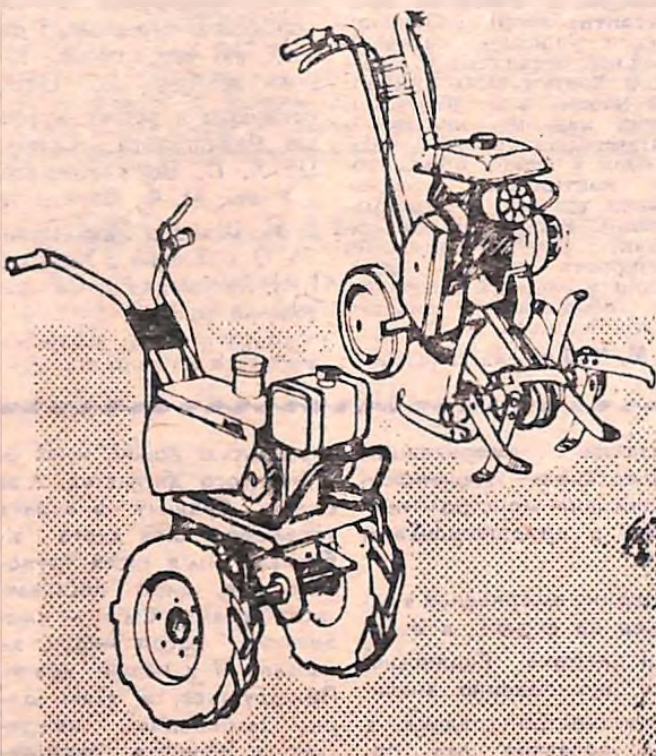
За характеристики слюсаря колгоспу «Кіровоградський» М. Т. Брусяк: «Працелюбний, але через зловживання спиртними напоями систематично порушує трудову дисципліну, спокій сім'ї. Не звертає уваги на виховання синів».

Четвертокласник Юрко вже кілька років у четвертому класі. Не тягне його до школи. Та й до дому теж не тягне. Там завжди п'яний батько, який постійно лається, покірно, безвольна мати.

М. Т. Брусяк позбавлено батьківських прав. Ще стелиться по шапці життю той поганий хміль. Штовхає на злочини, відбирає спокій у сім'ї. Його треба корчувати під корінь.

С. ОРЕЛ.

Кіровоградський район.

Надійні помічники

— так можна назвати засоби малої механізації — мотоблоки і мотокультиватори.

Ці моторизовані агрегати широкі функціональні можливості — справжня знахідка для тих, хто має сад і город, тримає худобу.

Сьогодні ми розповімо про найбільш популярну техніку для малих полів, а придбати її, шановні власники присадибних ділянок, ви зможете у магазинах «Техніка» та «Господарчі товари» споживчої кооперації.

Мотоблок МБ-1 «Нева»

простий в експлуатації, робота з ним не потребує особливих зусиль, спеціальної підготовки.

«Нева» у доповнення до причіпного плугу має спеціальні фрези, що ретельно розпушують ґрунт, рівномірно перемішуючи з землею мінеральні та органічні добрива, подрібнюють бур'яни.

Різнорізне навісне знаряддя, яким комплектується мотоблок, забезпечує зрошення городів та садів, ним можна косити, колати картоплю, транспортувати овочі, фрукти та сіно, прибирати сніг, розпушувати та обробляти деревину.

Мотоблок не потребує великих приміщень для зберігання. З незначним розбиранням його можна помістити у багажник легкового автомобіля.

Потужність мотоблока МБ-1 «Нева» — 5 к. с., швидкість — до 10 км/год., паливо — бензин А-72, А-76. Ціна — 580 крб. без вартості навісних знарядь.

Мотокультиватор «Кріт»

швидко і якісно боронить ґрунт, вирівнює і пропалює його на присадибних ділянках, у садах і городах. «Кріт» добре розпушує землю, тому він особливо ефективний на важких глинистих ґрунтах, щільних та перелогних ділянках.

Мотокультиватор простий у керуванні, легкий, маневрений, не потребує спеціального приміщення для зберігання, легко перевозиться у багажнику легкового автомобіля. Його мотор має силу двох коней.

Ціна — 275 крб.

УКООПТОРГРЕКЛАМА.

У весни свої товари

Приїшла весна, а з нею — турботи про сад і город.

Магазини «Господарчі товари» споживчої кооперації пропонують вам:

Для обробки ґрунту і догляду за рослинами: соковий й універсальний лопати, лопатки, лопатки-грабелки, сопки та вилки для розсади, садово-городні вила, розпушувачі, ручні культиватори, борошни, сажки. Для зрошення ділянок: комплекти для поливу, механічні насоси та шланги різної довжини, розпилювачі та розбризкувачі води.

Для боротьби з шкідниками і хворобами рослин: обприскувачі і гідропульвери.

Для догляду за садом: ножівки складані, штангові та спеціальні (для підрізування виноградної лози); ножи для щеплення, секатори, садові ножи й ножиці; гілкорізи, плодознімачі та ін.

Крім того, вам запропонують візки й тачки, вила для навантаження соломки, сіна, органічних добрив; граблі, серпи, коси; молотки косовидібні з бачками; косокосилки, мантачки, бруски для заточування кіс, саж та іншого інструменту.

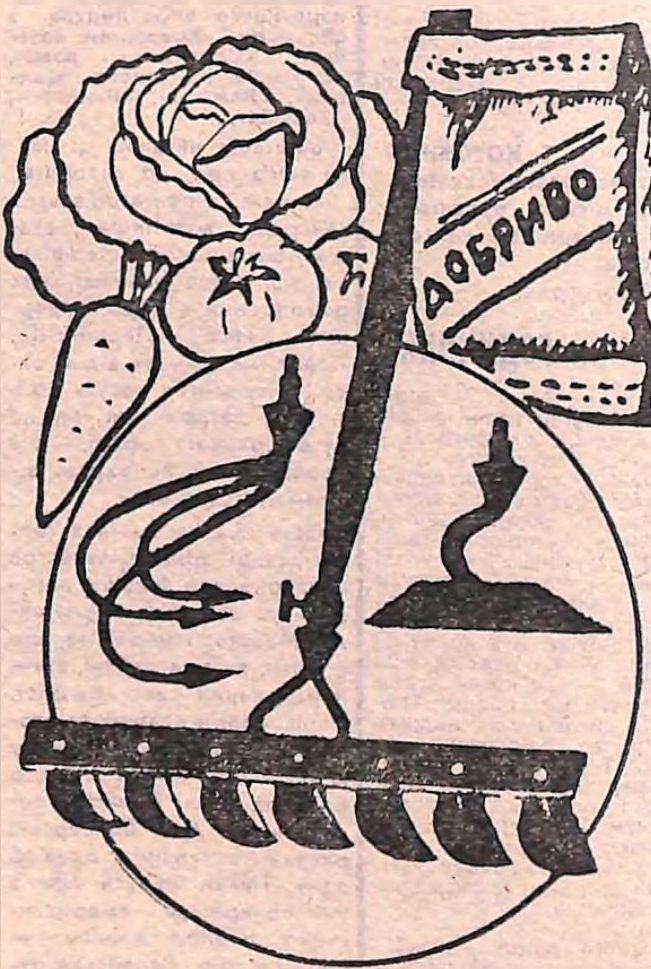
Для ґрунту і рослин — мінеральні добрива. Вони збагатять землю своєрідними вітамінами, отже сприяють інтенсивному росту рослин. Треба лише докласти зусиль і земля щедро віддасть багатим урожаєм.

Вносять добрива ранньої весни або восени, коли перекопують ґрунт. Крім того, в період росту та плодоношення рослин необхідно додатково підживляти їх сухими чи розчинними добривами.

Мінеральні добрива зручно упаковані, до них додаються рекомендації щодо застосування та умов зберігання.

Отже, правильно вибирайте і вчасно застосовуйте мінеральні добрива.

УКООПТОРГРЕКЛАМА.

ЧИТАЙТЕ В НАЙБЛИЖЧИХ
НОМЕРАХ «МК»:

© «Мама». Матеріал під таким заголовком, певно, не залишить байдужим нікого.

© Спортивна сторінка «Старт», присвячена відкриттю футбольного сезону в м. Кіровограді.

© Судовий нарис по нетрудових доходах.

«Молодой комунар» —
орган Кіровоградського
областного комітету
ЛКСМ України.

На українському мові.

БН 01580.

НАША АДРЕСА:

316050. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Індент 61103.

Обсяг 0,6 друку арк.

Зам. № 130.

Тираж 64 000.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділу робітничої молоді та внутрішніспілкового життя, сільської молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-28-96; рентенської — 3-61-83.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова

«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.